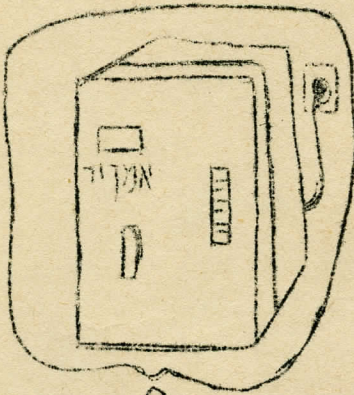
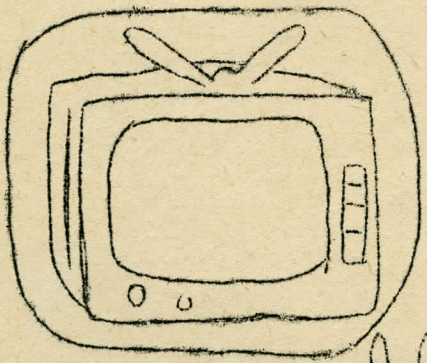

דברי הכפר

אנו באנו ארצה
לבנות ולהבנות בה...

יז בסבת חלל"ז
7 בינואר 77
מס' 493
כפר הנשיא

יוזמה נשמע ג' - 1977

את הטנה האזרחית החדשה קבלנו בחדר האכל
 במסיבת רקודים, בפונזי, ברעס שירה והלולה.
 בשעה 12:00 בדיוק פרצו הצעירים בהורה
 סוערת וגרפו אחם את הקהל כולו.

מהמפעל ג' סר שחדש דצמבר ראה ילא חדש של
 מכירות ברזים, שהגיעו לכמות נכבד של 1.2 מ' ל'
 בזה הגיע הממוצע של 4 יחד עם (ספט - דצמ')
 ל-1.12 מ' ל' להודש.
 כמו כן עם חום שנת 1976 יפיר לסכס' ההיצוא של המפ
 המפעל עבר שוב את המיליון דולר והגיע ל-1.07
 מ' דולר ולרטים נוספים ב' בוע הבא).

3 דואר חובלות

* לליאור על קבלת רשיון נהיגה ג' במכה
 ראשונה.
 * לנעמי ופרץ, לסבא וסכתא הטריים פס
 וינקל, ולכל הדודים והדודות הרבים -
 מזל טוב להולדת הבת הנכדה ג' ל' ת!
 * לדינה סטיל - שעברה בהצלחה את המבחן
 האחרון בקורס לפיזיאותרפיה.

גרשי אפשטיין	10.1
כוכבה חצור	11.1
יאיר פרבי	12.1
נירה סולומון	13.1
אסתר נצר	14.1
גרמי גרינברג	
איתן נמלי	15.1

* החלמה מהירה לנעמי פ. שעוברת נתוח.

עידן חבדת'

שימו לב, חברים, להודעות ולחאריכים הבאים:

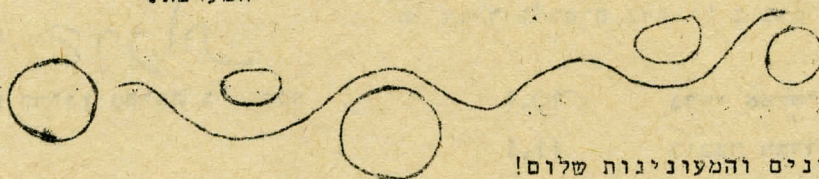
- כיום א' 9.1.77 - נשתה לכבוד יום הולדתו ה-75 של סבא פרנק. ייסר כוחו!
- כיום א' 16.1.77 - נשתה לחווי גלית, הבת הטרייה של נעמי ופרץ.
- כיום א' 21.1.77 - נרים כוס לוגל החלפת התפקידים:
 גזברים - ראובן וינקל
 רכזי כוח אדם - אלק וברוך.
 סדרני עבודה - גרשון וגדי.

מי אמר שלא שוחים בכפר הנשיא?

בימים אלה מלאו 30 שנה לעלייתם ארצה של ראשוני חברי קבוצתנו.
לכשעצמו זהו מאורע ראוי לציון מיוחד, מה עוד שעלייתם לא הייתה עליה שגרתית
אלא כרוכה הייתה בתלאות רבות ולא מעט סכנות.
אנו מקדישים איפוא עלון זה לזכרונות חברינו. מהתקופה ההיא - של עליה בלתי ליגאלית -
עליה ב'.

בהזדמנות זו אנו מבקשים שליחה מכלי אלה שכתבו לשבוע זה, על דחיית הדפסת מאמריהם,
שנבטיח לפרסמם בשבוע הבא.

המערכת.

לכל המעוניינים והמעונינות שלום!

במשך השנה פנה אלי ציבור חברות נרחב לקיים חוג מחול במשק. מאחר וחנאים לא היו, והשנה
מחוסר זמן, אינני יכולה לקיימו.

התמזל מזלנו ולמשק הגיעה פרל, שהיא מורה לבלט קלאסי, וסטיפ.

לפרל עבר עיור בהוראה. הצעתי לה להעביר חוג מחול השנה:

א. בלט קלאסי.

ב. סטיפ.

פרל נענתה.

בכוונתנו להמשיכו בשנה הבאה בתוספת שלי - מחול מודרני - וכך נוכל לפתוח במשק אולפן

פרטי שלנו למחול.

מאחר והשנה שיפצנו את הדיסקוסק (כל הכבוד לדני!) ועם ר"ח תרבות החלטנו שבימי חול

הופך הדיסקוסק לאולם מחול - נוצר לנו כו' נרחב לפעולה (אפילו סטריאו יש).

על לוח הסדרן הופיעו שתי רשימות. אחת לחוג בלט קלאסי ושניה לחוג סטיפ.

החוגים ינתנו בימים שונים. החוגים מיועדים לכל אוהבי המחול לרבות אלה שחלמו פעם

ועדין חולמים... הנה נתנו ההזדמנות!!!

אני ממליצה בכל ליבי על חוגים אילו.

בלט קלאסי - מפתח יציבה נכונה והוא גשר לכל סוג מחול. סטיפ - מדבר בעד עצמו... מקצב,

קואורדינציה וכו'.... הכינו בגדי רקוד מתאימים.

על תחילת החוג תבוא הודעה.

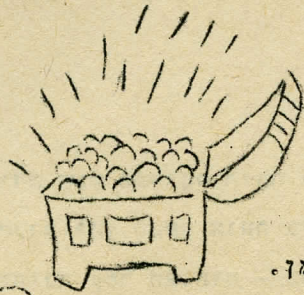
הנאה ילמה,

שרי.

חשש את המטמון

ביום ששי זה בחדר האוכל

מנחה ג' אק גולן.

מטמונאים : שולמית פרנק - דוד אלמן.

שומר המטמון : מיכאל כהן.

כותבי החידה : יצחק ע. מיכאל כהן, ישראל אבידור.

במאי : אריאל סינה.

מזכירות : רות רחמני, צילה א.

הערב מחולק לשני חלקים:

חלק א' - יקראו לפני הקהל מכתבים. הקהל יצטרך לנחש לפי תוכן המכתב - המען והמוען.

המנחש נכון זוכה במעטפה עם רמז לחלק השני של הערב.

בחלק ב' - יקראו את כתב החידה פעמיים.

המטמונאים ישאלו שאלות.

הקהל יענה רק באמצעות טפסים מיוחדים שיעבירו למזכירות דרך

רצים מיוחדים.

"יש לך תשובה כתוב אותה על הטופס בציון על מה אתה מסתמך, שמך, ומה

אתה רוצה לקבל עבור התשובה".

לא יורשו הערת בעל פה.

על כן אבקשכם להצטייד בעפרונות או כל מכשיר כתיבה אחר.

הסירה שבה הפלגנו היתה סירת דייג מתורכיה, בשם סוגול. נפחה 350 טון. מפרשים וגם מנוע - מנוע ישן מספק אותה בקושי ואפשר לה מהירות של 5 קטרים ללעה. המנוע הזה היה לנו לרועץ מבחינת קטר האלחוט - החשמל לא הספיק להפעיל את מכשירי הקטר ומהרגע שיצאנו מלה-סיוסה היינו למעשה לסומים - לא יכולנו ליצור קטר עם אף אחד מיוחפינו - לא עם צרפת - לא עם איטליה - לא עם יוון - ולא עם חיפה.

סירה זו, שנרכזה בסודי סודות, עמדה חדשים בקפ ג'נה שבמרסי, להחקנת תאים - מטבחים וכמה שצריך כדי להסיע 783 נוסעים. ג'וני ואני עבדנו בסירה - וזוכר אני את הניסוי שעשינו יום אחד בין מרסי ולה-סיוסה כדי לראות אם הכל בסדר. שלטונות עליה ב' במרסי מהרו אותנו - ועבדנו באוירה עצבנית למדי. כרטרוספקטיבה קשה להאמין. הצוות התורכי הישיר רצה להפליג מה מיוחה מהר. שלטונות הנמל הצרפתי רצו להפטר מאתנו. שמריה צמרת, איש בית השטה (שמו אז היה רודי) אף הוא רצה שנפליג כי הבולשת הבריטית נסמה על ערפנו.

ג'וני היה כאמור אחראי על התקנת תאי המגורים. 4 קומות של תאים וכל תא 160 ס"מ אורך על 40 ס"מ רוחב. הכל עשוי מעץ לבן - אחרוני התאים נגעו בתחתית הסירה - ובלב הים כשהיו גלים הכל התנועע ברעש אימים. כשירדת לירכתי הסירה עברת בקושי בין שורות התאים ונחקלת או בראש או ברגלים (חלוי בצורת השכיבה). קשה לתאר שסירה קטנטונת זו - הסיעה 783 נשים גברים וטף מבלי לשכוח 30 נשים בהריון.

רק אלה מהתנסו בחוויה בלתי נשכחת זו יכולים לתאר לעצמם את הלכלך, הזוהמה, חוסר המים, ויללות הנשים החולות, החום המתיש של אוגוסט 1946, נסיונות הפרטיזנים הרוסים לקדוח חורים בסנקי המים. תפסתי אותם לילה אחד עם פטיח ומסמרים גדולים, וכמעט והביאו עלינו אסון. עצרנו את המנהיג, וולדק זמו. מי לא זוכר את מנות הקרב האמריקניות!! והשוקולד שהכנסנו לכוס מי ים כדי לא להוגיש את המלח - נדמה לי שכל אלה שהסתתפו בכל החוויה הזו, שראו חופי פלסטינה א"י פעמיים באו ארצה מחוסננים יותר לקראת הבאות.

יש לי כל כך הרבה לסיר - על ג'מל הקצין הראשון של הצוות התורכי, ועל מנחם (משה מרק מכנרת) ועל ישראליק המלווה ועל רבקה האלחוטאית. ועל הסערה שפקדה אותנו בחופי קרטה, ועל המלחים הספרדים שבאו אתנו ועל קפריסיין. ועל המון המון נסיונות והרפתקאות שפקדו אותנו בחקופה הזו.

יש המשך.....

ומעל הכל על הרוח שפעמה בקרב הנוטעים - רובם נצולי הזואה. רוח של רצון להגיע סוף
 סוף לנחלה ולמנוחה. זה היה פרק מזהיר מצעירותונו. הרבה פעמים שאלתי את עצמי לו הייתי צריך,
 האם הייתי עושה זאת עוד פעם - בודאי ובודאי.

ישראל א.

קניות ותקוני משפיים

במסגרת הכללית של הפיקוח של הקציבי הצריכה, אנו מודיעים לחברים שהחל מינואר 77, קניות
 ותקוני משפיים יבוצעו בתוך התקציב המאושר בלבד. אפשר לקבל הבהרות בנדון ממני.
 בנוסף על כך, ברצוני להודיע לחברים שכל טיפול במשפיים יעשה אך ורק בתאום אחי.
 לא נהיה אחראים להתקשרות עם האופטיקאי שלא דרכי.

דיאן.

עבודה בשבת במרפאה

מהשבוע ימסרו שבת במרפאה נוסף לפיליס וטוש, שושנה שרקי ואילנה שורץ.
 אנו מודיעים שוב לחברים שהמרפאה פתוחה בשבתות אך ורק לחיילים ולמקרים דחופים
 בשעות 9.30 - 10.00.

ועדה בריאות.

אנו משתתפים באבלם של
 קולין והמשפחה
 במות האב.
 בית כפר הנשיא.

כה היה לפני 30 שנה

אנחנו נמצאים כבר כמה חדשים במחנה בדרום צרפת בו מרכזים יהודים יוצאי מחנות רכוז,

ומחכים לאפשרות לעלות ארצה. כל יום יש שמועות על האניה בה נפליג מזרחה. יש גם כמה אזעקות יוא. המחנה מלא וגדוה. יש בערך 870 ילדים נשים וגברים. הכל מאורגן בקבוצות ולכל קבוצה אחראי. אנחנו צריכים להיות מוכנים לעזוב חוץ יעה, בכל יעות היממה. מותר רק לקחת תרמיל קטן - ורק אחד כך למדנו למה. בזמן האחרון המתח גדל, ימועה רודפת ימועה. אנשים עצבנים. נו, מתי נזוז? זו השאלה שכולם שואלים. יום אחד עוד פעם יומעים פעמון אזעקה. כולם מתרוצצים, מגיעים למקום ריכוז, מסתדרים ביורות וקבוצות. מה עכשיו? כנראה זהו זה. עכשו מתחילה הבעיה הרצינית - להפריד את האנשים מהחבילות שלהם. כאב לי הלב לראות מה להתרחש כאן. אנשים שבמסך שנים לא היה להם דבר, הצטרכו לזרוק את רוב דבריהם הקטנים הצליחו לאסוף בדרך. אבל חברי הבריחה לארגנו את הנסיעה ידעו כנראה למה ועמדו על המקום.

התחלנו לעלות על המכאיות ואחרי נסיעה קצרה ירדנו. הגענו לנמל קטן של לסינסטה. הנמלים של דרום צרפת הם נמלים טבעיים ואין צורך לבנות מזחים ארוכים. אפילו אניות גדולות יותר עגנו במפרץ קטן של המקום. ירדנו מהמכאיות והובילו אותנו לאניה גדולה למדי. הכל נעשה בחושך ובשקט מוחלט. חשבתי לי לפחות האניה נראית די בסדר. אבל כנראה שהסתמסו באניה הזו בתור גשר לספינה קטנה מעץ שהיתה קיורה אליה. הירידה היתה תלולה וכשהגענו לסיפון הספינה שלנו מיד הורידו אותנו למטה. מה יראיתי לא יאומן. כל בטן הספינה היתה בנויה אצטבאות מעץ - מספיק מקום לשכב אבל לא לטבת. היו כמה נורות חימל קטנות. המעברים היו צרים ביותר. בקודי מספיק מקום לבן אדם לעבור. עכשיו הבנתי למה ניאנו רק תרמיל קטן. הרבה אנשים שבכל זאת הצליחו להתחמק מבקורת חבילות והביאו תרמילים גדולים נתקעו במעברים והצטרכו לפרק את התרמילים. הספינה הצטרכה להפליג כמה שיותר מהר והלחץ למלא אותה היה גדול. הספינה נעה בכוח יוני המורמים הגדולים. אני מצאתי לי מקום לרגל אחד התרנים בחתמת הספינה. התורן עיה רעס חריקה מוזר כאילו יעמד להיכר. מעלי היו בערך 10-20 מדפים.

870 בני אדם בבטן ספינה טבעצם בנויה רק להוביל חביות יין ולא למרחקים גדולים. סדורי אורור כמעט שלא היו. ברגע שהתחלנו לנסוע ויצאנו מהנמל הקטן התחילו לטלטל אותנו הגלים ואז התחיל הגהנום. רוב האנשים הקיאו והצחנה היתה בלתי נסבלת. ברגע הזה לא הייתי בטוח שאצא מהמקום בחיים. היתה לי הרגשה איזמה של קלסטרופוביה. אבל זו רק היתה ההתחלה. התגברנו על הכל. לקח לנו 14 יום להגיע לחיפה. היה זה טיול בלתי נשטח.

קטעים ממכתבים שכתבתי לאחי באנגליה. בזמן שכתבתי, לא ידעתי אם הוא יקבל את מכתבי ואם אזכה לחשובה ממנו.

ג'ין וו.

(התאריכים הם קצת מאוחרים - ג'ין הגיעה לקפריסין עם הקבוצה השניה שגם נשארה במחנה זמן רב יותר וזכתה לעלות בתחילת מלחמת העצמאות - המערכת.)

פריז 23.10.46

אני בפריז ואני מנסה להספיק ולראות מה שיותר, לפני שאני ממשיכה לכתובת מבאה. אני מאוד מצפה לחברה מענינת.

מרסי 18.12.46

אתה יכול לעשות לי טובה ולהסביר לחברים שלי למה אני לא במצב לכתוב להם? אני נמצאת בחברה טובה ומרגישים כחברים שותפים לגורל. (הערה: בין שני התאריכים האלה היינו באניה. אחרי שהגענו הייתי חולה לכמה חדשים).

קפריסין 12.7.47

שוב לא קבלנו מכתבים זה שלושה שבועות בגלל ההגבלות של האנגלים. עשינו יביתת רעב והיא עברה ללא תריות הפעם. בערב התכנסנו להפגנה, בה השתתפו כ-2000 איש. ההפגנה התקיימה במגרש מואר במנורות נפט.

קפריסין 28.9.47

העבירו אותנו למחנה אחר. פגשתי את חנה, בת דודה שלנו. היא הייתה שנתיים באוסוויץ. היא בהריון והייתה צריכה לעלות ארצה כבר, אבל דחו את העליה שוב. כבסתי את הכביסה שלי היום, יום שבת. הרבה פעמים יש מחסור במים אבל בניחות משתמשים פחות אנשים במקלחות, במיוחד הדתיים, לכך אני יכולה לכבס.

קפריסין 17.10.47

אחרי שלושה חדשים סוף סוף הגיע מכתב ממך. המורל שלנו שוב גבוה מפני שכמה חברה הצליחו לעלות ארצה. אבל המחנות מתמלאים וב. אומרים שתורנו לעליה יגיע בעוד שלושה חדשים!!!! אני נוחנת שעורים באנגלית ובתמורה מקבלת לעורים בעברית.

קפריסין 11.11.47

שוב לא קבלתי מכתבים ממך. עד כה בשלנו בחוץ אבל עכשו מקימים פחונים למטבח. אספקת המים קבועה עכשו - שלוש שעות ביום. כחוב בקרוב - אני מעונינת גם לשמוע על המפלה שנחלה מפלגת העבודה באנגליה.

קפריסין 1.12.47

כמה שבועות לא שמעתי ממך. נראה שעליתנו תדחה בחודשים מפני שיולחים את התינוקות והאמהות קודם. אני קצת מאוכזת אבל אין ברירה. שמענו עתה את החדשות על החלוקה וההחלטה הזאת בודאי תיפיע על עליתנו. האנשים החלו בריקודים של שמחה באמצע הלילה.

קפריסין 30.12.47

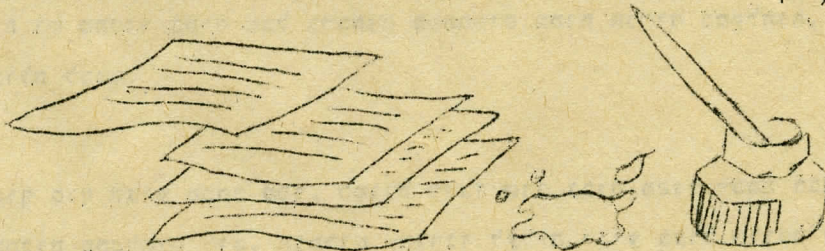
המחנות בקפריסין מתמלאים שוב. מעפילים באים ואחרים עוזבים ארצה. לבי כואב על אלה שבאים עכשו ויצטרכו להשאר פה עוד יותר זמן מאלה שהגיעו באניות הקודמות. החולים והילדים הם הראשונים לעליה ואנחנו נשאר לפחות חודשים אני חושבת.

קפריסין 6.1.48

שנה טובה אחי הצעיר! היום אני מאשרת מפני שה"אניה שלנו" עוזבת החודש. הקבוצה שלנו מקבלת כמות של אישורים לעליה שמחלקים ביננו לפי הגרלה או דיון. אולי אהיה בין הראשונים בהגרלה. אבל אי אפשר לסמוך על כך. קשה לי להאמין לאני אכן עוזבת. מאוד צפוף פה כל יום עוד 700 מעפילים נוספים שהגיעו באניות. אין לנו סגריות עכשו אבל זה לא חשוב כי הסוף כה קרוב. תכתוב את החדשות הטובות לחברי בארץ.

קפריסין 18.1.48

עכשו בדיוק שנה מאז שיצאתי את צרפת ועכשו אני עומדת לעזוב את קפריסין. מה מחכה לי בעתיד אינני יודעת, אך אני בטוחה שיהיה מעניין. עוד היום נחגוג את עזיבתנו.

...הזכרונות צצים ועולים - ואיני יודעת היכן להתחיל והיכן הסוף.
 הסוף? - בודאי יהיה. זהו היום ההוא, ה-15 לדצמבר 1946, לבו העלו אותנו בפמגוססה בקפריסין
 על המסחת הבריטית "אוסן וויגור" הידועה למצה, והגענו לנמל חיפה זו הפעם השניה תוך
 4 חדשים. זה היה סוף הדרך, ויחד עם זאת היתה זו התחלה חדשה.
 אך הדרך היתה ארוכה ורבת תלאות.
 ההתארגנות באנגליה והסודיות שאפפה את כל ההכנות. הלא יצאנו מתחת לאפס של האנגלים, שהם
 הם האחראים על הגזרות הקשות להגבלת העליה.

בחוד מאי הצינו, קבוצות קבוצות, בזוגות וכבודדים, את תעלת למנס - בואכה צרפת. בכל
 מיני תירוצים וויזות מפוקפקות - העקר להגיע לצרפת ל"הבריחה" פעלה בלי הפרעות ואפילו
 בעודד הטלטנות (אלוהים אדירים - איך מיתנות הנסיבות!).

מעשינו ואלך אנחנו פליטים לכל דבר. 3 שבועות בפריז הפצועה וההרוסה ובקורי הספיקה
 להתאושש מהמלחמה האכזרית. אך מה יש - כסף בין כה וכה לא היה לנו - אין אפילו מה להפסיד.
 ואז הרכבת הארוכה הזאת למרסי - והמחנה המלוכלך ירק תמול אלחום עזבוהו המעפילים ילפנינו,
 והואירו לנו טינופת. ובכל זאת - איזה מקום מקסים. הלא זאת היא הריביירה הצרפתית שהיום
 מתעטעים בה כל המי ומה יל החברה הנוצצת, וגם אנחנו הסתעענו. ומה זה חיוב אם אין בגד
 יש - להרחץ אפילו גם ככה. טיולי לילה בלתי נכחים. מפקדים פתאומיים, וסיורים בסירות
 קטנות לעבר המפרץ הקרוב - הכל כעין הכנה לקראת היום הגדול - ההעפלה.

על ההפלגה ועל האניה לא אכתוב הפעם. הרבה נכתב כבר לפני. אך האניה הזאת, המצחינה
 והדחוסה, נהפכה לפינתנו למשך שני שבועות אלה וכשבאו הבריטים ורצו להורידנו - בשינונו
 נאחזנו בה כי כעין חתיכת מולדת היתה - ורק כפסיעה ביננו ובין המולדת.

הופיעה המפלצת הענקית, המסתתת של האימפריה הבריטית הגדולה - ותלטה אותנו וזלקה
 אותנו לתוך בטנה הרחבה.
 קפריסין.

התארגנות חברותית למופת. והעקר - לנקום באנגלים. הפגנות בילוח אחר מעשיהם, השבעה
 לכורות ההגנה, ממש כמו בספרים: בתוך אוהל אפל - אור מסנוור וקול מאי לם:
 "חזרי אחרי: אני נדבעת לסמור אמונים..."

וניבענו.
 אמונים בסתר. קפ"פ.

פירוק אקדה וסוב הפגנה - הפעם כדי להוסיף את העתונאים הזרים שמבקרים.
 בוז לאנגלים!

ומי הראיון מגיע - הוא גם ראיון לצאת.
 וכך - הופ - עברנו.

ואם מיטתו ישאל אותי היום - מתי היו שנותי היפוח ביותר - אגיד בלי הכוס: אז, בימים
 אלה של צפיה ועליה, יל סכנות והרפתקאה, יל חזון ומעש, יל אכזבות והתרוממות הרוח.

למערכת שלום!

קראתי בעלונכם שאתם מתכוננים להוציא עלון מיוחד לציון 30 שנה לקפריסין.
אני רולח לכם את המאמר שלי שהופיע בעלון שלנו השבוע. אם זה לא מאוחר אפשר להכניס אותו.
ד"ש לכל החברים מריטה וממני.

בכרכה

דוד נוה.

(דוד, מכונה נווי - עשה אתנו דרך ארוכה - ואנו מודים לו על כתיבתו. המערכת.)

מה עושים עם 2 ק"ג חומר נפץ?

השבוע מלאו 30 שנים לעלייתם של ראשוני החברים ממחנות הפליטים בקפריסין.

צ ב י ה ז א ב י , ח מ ד ה ו א נ י היינו בין אלה.

הפלגנו מצרפת כשמגמת פנינו לחיפה, בשבת ה-29 ליולי 1946, חודש אחרי "היבט
השחורה". לכך יש האניה שלנו היה "יגור", כי בקבוץ יגור, באותה היבט מצאז מצבור גדול
של נשק והרסו חלק של המקום.

כוונתנו הייתה להגיע לחוף הארץ, דרומית לחיפה, מבלי להתגלות ע"י הבריטים. אבל לא
הצלחנו והתגלינו ליד קפריסין. לאחר קרב קצר עלו הבריטים על אניתנו, קשרו אותה למשחתת
שלהם וגררו אותנו לנמל חיפה.

באותו יום שהגענו לחיפה, החליט שר החוץ הבריטי דאז, ארנסט בוין, להעביר את כל
הפליטים לנתפסים לאי קפריסין, שם חנה הצבא הבריטי באותו הזמן. בנמל חיפה התלוננו הפליטים
שאין להם מה לאכול והבריטים הסכימו, שהסוכנות היהודית תשלח לנו לחם. אני עבדתי במטבח
האניה ועזרתי לקבל את יקי הלחם שהגיעו מהסוכנות (תחת השגחתו של שוטר ערבי).

בזמן העברת השקים, מיהו לחט לי לשים אחד השקים הצדה. אחרי שכל השקים היו במטבח
פתחנו את השק שממנו הצדה - והנה! מלא חומר נפץ - מקלות דינמיט. מי שהיה אחראי (כנראה
איש הפלמ"ח) חילק את המקלות בין כמה חבר'ה ואמר לנו להסתיר אותם בבגדים שלנו עד
שנעבור לאניה הבריטית.

אני קבלתי שלושה מקלות דינמיט, שהכנסתי לכיסים הפנימיים של מעילי. הבריטים
התחילו להעביר אותנו לאניה הבריטית, ובדרך חטאו אותנו עם ד.ד.ט וגם עשו חיפוש גופני.

||

(המשך - מה עוינים עם 2 ק"ג חומר נפץ?)

אני הייתי הראשון בין אלה שקבלו את המקלות ואחרי היו עוד שני חברים עם מקלות ואחד עם נפצים. החייל שעשה חיפוש אצלי הוציא מקל אחד מכיסי וכלכך נבהל ממה שהוא ראה, שלא ים לב שהשנים מאחרי עברו בלי חיפוש, וככה העבירו את חומר הנפץ לאניה הבריטית. אותי לקחו אל המפקד הבריטי, שצווה על החיילים לעשות חיפוש מדוקדק אצלי. הוציאו את כל הדברים שהיו בכיסים שלי: שני מקלות חומר נפץ, ממחקי ג'לו וסיגריות. השאירו לי את הסגריות ובלי לשאול אותי שאלות, שלחו אותי לאניה הבריטית. ככה נלארנו עם כמה מקלות חומר נפץ, אבל בלי נפצים, כי מי שהחזיק את הנפצים היה ארץ-ישראלי ידוע למשטרה הבריטית, וכאשר ראה שתפסו אותי, זרק את הנפצים.

ומה לעשות עם חומר נפץ בלי נפצים? בעצם, אני ימחתי אחר כך שלא היו לי נפצים כי רצו לעשות חור בדופן של האניה הבריטית ואנחנו היינו 750 פליטים בתוך כלוב אחד מכוסה חייל, מתחת לפני המים, ולו היינו מצליחים לעשות חור בדופן האניה היינו טובעים, והסיכויים להמלט משם היו מאוד קלושים. העקר - בלילה הראשון ישבנו בתחתית הכלוב ופרקנו את המקלות והכנסנו את החומר למימיה. הגענו לקפריסין ב-15 לאוגוסט. בהתחלה היו הסדורים לאוכל, מים וכו' גרועים מאוד והיה מחסור במי שתיה. פתאום המימיה שלנו נעשתה מאוד פופולארית, וכולם רצו לשתות ממנה. הגענו למצב, שהתבייטנו לסרב לתת למישהו לשתות. החלטנו לזרוק את המימיה. המקום הכי בטוח היה בית שמוס "שדה" שעמקו היה בערך 4 מטר. וככה המימיה ילנו עם חומר הנפץ הגיעה לתחתית החפירה ואני מתאר לי יעד היום הזה היא נמצאת שם.

עזבנו את קפריסין ב-10 לדצמבר והגענו לחיפה ב-11 לדצמבר ומשם העבירו אותנו לקרית ימואל, שםם הוכן מחנה קליטה. היינו שם ארבעה ימים וב-14 לדצמבר הגענו לכפר בלום.

כעבור כמה חדשים הצליחו הפל"ים (הזרוע הימית של הפלמ"ח) לפוצץ אחת האניות הבריטיות, שהעבירה פליטים לקפריסין, אבל הפעם האניה היחה ריקה.

אנו ממתתפים באבלם של

ג'ו סינה וממכתחו

במות האח.

בית כפר הנשיא.

חדשות מענף המזון

- (1) מראשית ינואר נמכור באקונומיה אך ורק את המצרכים הבאים: מצרכי חלב, מצרכי בשר ומצרכים קפואים כגון: סנפרוסט ירקות, ותפוגן. כמו כן, נמשיך בינתיים למכור שתייה קלה: טמפו ומיצים. שימורים ושתייה חריפה אפילו לקנות אצל רודה בחנות.
- (2) מעתה והלאה חברים יוכלו לקבל זמרים מוכנים בשקית, כלומר: אנחנו נכין שמרים בשקיות במשקל של 25 גר', 30 גר' ו-40 גר'. נא לא לפתוח שקיות ולהוציא מהן כמויות קטנות יותר. השמרים יהיו מונחים בדלת הקטנה של המקרר היומי - המטבח.
- (3) בעתיד האקונומיה תהיה פתוחה כל יום רביעי בין השעות 8:00-8:30 בערב, בעקר לחברים אשר נמצאים מחוץ למשק כל הזבוע.
- (4) חברים אשר לא מספיקים להגיע לחלוקה ביום חמישי בערב, מתבקשים לבוא ביום ישי עד ארוחת הבוקר לקחת את חבילת הפרי שלהם, מפני שאחרי ארוחת הבוקר אנו מפרקים את החבילות ואחרי כן אין לנו זמן לטפל בזה.
- (5) חברים אשר באים בערב לקחת אוכל הביתה מתבקשים בכל לשון של בקשה לא להכנס מאחרי הדלפק אלא לעמוד בתור ולקחת את האוכל, כדי לא להפריע לחברים אשר עובדים מאחרי הדלפק. כמו כן, חברים מתבקשים לא להגזיט בכמויות שלוקחים הביתה. מסיבה זו לא ניאר אוכל לחברים אשר באים לאכול בסוף הארוחה.
- (6) מהשבוע הבא אנו מקווים שתהיה מרגרינה מיוחדת לאפיה - לחברים לקחת הביתה. אנו מאוד ממליצים. המרגרינה תהיה במקרר היומי.
- (7) חברים אשר עובדים בענפי חוץ מתבקשים להקפיד בנקוי המגפיים או הנעליים לפני הכנסם לחדר האוכל. כמו כן, אנו רוצים שוב להזכיר לילדים ולחברים לא להכנס מהכניסה האחורית (של הרמפה).
- (8) חברים אשר יש להם צנצנות ריקות או בקבוקי קטשופ ריקים, מתבקשים להביאם לאקונומיה.

(המזיך: חדשות מענף המזוק)

9) מחיר הקפה עלה ב-33% - איננו מצמצמים בכמות, אך מבקשים כשלוקחים קפה בבוקר - לקחת מתוך מחשבה - כדי שלא תזרקו חצי מהנותר.

11) אם יש ירקות לרשות הכלל (כמו גזר, בצל וכו') הם יהיו במחסן תפוחי האדמה ואין צורך להכנס לאקונומיה לקחתם.

תודה רבה!

במזכירות התקבל מכתב מהאיחוד שאח חכנו אנו מביאים לידיעת הציבור:

הנדון: קבלת מתנדבים שלא דרך המשרד

בגלל העומס הגדול של מתנדבים הפונים אלינו וההתחייבות של המשרד לפניות מחוץ לארץ המופנים ע"י הליחים, אנחנו מבקשים להפסיק לקבל מתנדבים הפונים ישירות למשקים. נא לראות זאת כבקשה חמורה ולא להעמיד אותנו בפני עובדות לא נעימות. נשמח להמשיך לקבל את המתנדבים הפונים אליכם ברגע שירד הלחץ.

בברכה,

מהרם רבקה.

נדליק נר לזכרה של
אסתר בנדר
כ"ג שבט

א ז כ ר ה

אנו מתכנסים ביום ב' ה-10 לינואר
ביום ה-30 לפטיחת חברתנו
ל ו א י ז"ל
במועדון החברה בשעה 9:00 בערב.

ס'נת המודעה הקטנה

אם יש ברשות וזכרים כסאות או שולחן שאינם בסמוך כרגע, - אנא התקשרו אתי. (א.א.)

מחשן הזכרים

1. אנא תבדקו היטב את כביסתכם - לפני שלוקחים אותה הביחה.
2. ושוב - לא לזרוק לכביסה בגדים לא מסומנים. הדבר גורם למצבים בלתי נעימים לחברים, ולעובדות המחשן, ולמבוכה מיותרת.

תודה מראש,

צוות המחשן.

מהמראה:

בשבוע האחרון היו 5 מקרים של ילדים שנפגעו מקרציות. במקרה של קרציות שנאחזות בגוף האדם (לרוב בצוואר או בראש) יש להרדימה עם אלכוהול ולהוציאה במלקט (פינצטה בלע"ז). אחרי הוצאתה חייבים לבדוק אם היא יצאה במלמותה. במקרה שנשארה רגל - לפנות למרפאה.

ציון הרחש

בבקשה לא להשאיר ערימת בגדים מלוכלכים, כלי אוכל וכל דבר אחר במרכז הצבורי, ובפרט לא בכניסה לחדר האוכל.

בצפיה להשתתפות ועזרה למען
כפר הנזיא יפה ונקיה יותר.

אם טובל אתה מסיוטי לילה

אם עצביך חלשים

אמץ לבך ירוד,

פחדך גובר

אל נא תקרא הלאה,

אך אם רוחך איתנה

הנה הודעה:

ביום שלישי, 11.11 אנו נקריין את הסרט:

מגרש השדים!!!

עם מקס פון סידוב.

אנו מאחלים לך צפיה רגועה.

(סרט מתח - מאוד מתוח!!!).

תהאספה

התקיימה אסיפה ב-1.1.77 בה הסתתפו 60 חברים והיו"ר היה ברוך כהן.

בקשת אורי ופנינה גולץ לחזור לכפר הנשיא

אורי ופנינה החליטו שברצונם לחיות בקיבוץ ולכן פנו בבקשה לחזור הביחה לכפר הנשיא למרות שהתקבלו כמועמדים בגינגר. הם בקשו לחזור לשנת מועמדות. אורי לומד הנדסה בחיפה. שנת הלימודים הראשונה משולמה. מיך הקורס כולו - 4 שנים. הועלתה הצעה מגוף מוסמך במסך יסכם עם אורי בדבר לימודיך. צריך לקבוע כוון מתאים גם למסך ובמסך השנה רצוי לדבר על הנושא. בהצבעה התקבלו אורי ופנינה כמועמדים לשנה.

בחירות

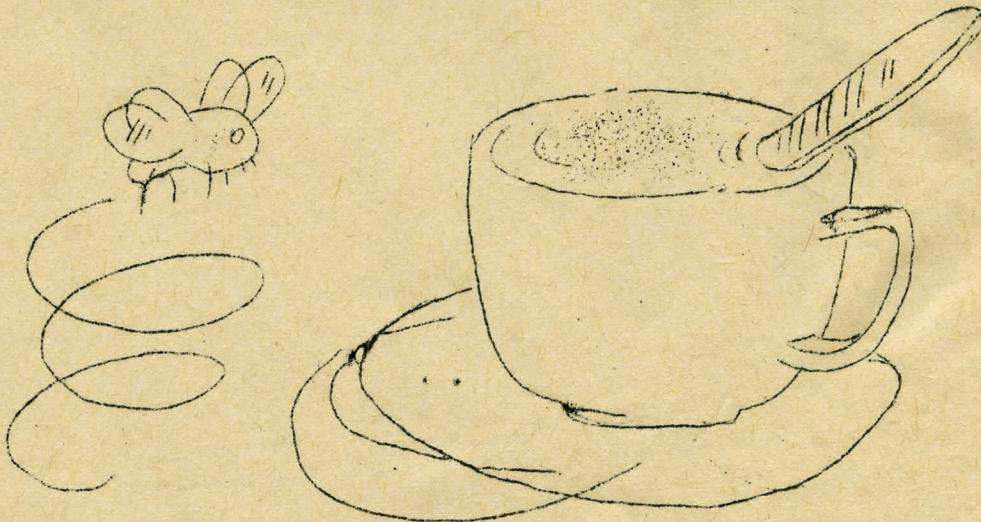
א. ו' נעורים - נבחרו ג'וני פרנק, אריק, יואב פ' (מורים), פיל ג', שוש ס' (חברים שלא עובדים בחינוך. הם יצטרפו לבתסבע (מרכז), שושנה ש', דליה, מרים כ' (מטפלות). צילה (מרכזת חברת הילדים).

ב. ו' בריאות - נבחרו עדנה קלמן, שוש ס'. הן תצטרפנה למאיר (מרכז), הנרי ש', דיאן.

ג. ו' הצעות - נבחרו ג'רי ק', אביבה גולדברג. הם יצטרפו למקס (מרכז), סרה ד', פנינה, רונה, אדם, מרים כ'.

אורי שובל

בקשת המפעל שאורי שובל ילמד 4 שנים בחל חי. הסעיף נדחה עד שקוליך יחזור מחו"ל.

128

7.1.77

P A R E N T ' S P A G E

WHAT'S NEW?

The working visitors went on an organised outing to the Judean Desert & the Dead Sea. The event was very successful, in spite of a break down of the lorry near Hebron, which necessitated an additional journey to Kiryat gat and Jerusalem. These adventures all add to the excitement (when you are young).

The new building for the electric transformator has been completed, and all the new "gadgets" are in. All we are waiting for now is the electricity! Which reminds me - here is the weekly reminder from the electricians (Melvin this time).

Life is so dull in the winter
Don't switch off ^{yo}ur boilers
between 1600 - 2200
and we'll all have a bit of fun in the dark.

Our bridge quartet (Dave, Collin, Eddie & Henry S.) was invited to take part in a bridge tournament of national standard in Nathania over the weekend.

All the champions of the big towns were there and the competition was tough. In spite of that our chaverim came tenth (out of 33 groups).

After all, we are only a small village. Anyway, our chaverim were put up at peoples houses & had a very nice time.

Uri & P'nina Golan will be returning to Kfar Hanassi, after their request was accepted by the Asepha.

* * * * *
% % % % % % % % % % % % % %

Yochanan writes: Our work force has grown, and we shall have more time to supply people with plants for their rooms & gardens. Please do not help yourselves, you will find us by the tool-shed on most days between 1500-1600.

The following people have asked to be received as candidates.

1) Paul Esgel (he has been here almost a year, worked for a time in the gardens & is now working as cook).

2) Gail Jefer (she is adopted by the kibbutz, came back here two months ago from a town Ulpan, and spent some time here before that).

Syd & Gilla have asked to shorten their candidate ship to six months, (the usual period being a year). Their reason is that they have been candidates before.

Tuesday 11.1 Film of the week!

THE EXORCIST

HAZAL TOV

10.1 Gershi Epstein

11.1 Cochava Hatzor

12.1 Yair Farbi

13.1 Nira Solomon

14.1 Ester Netzer

Jeremy Greenburg

15.1 Eitan Namali

14.1 Sarita & Joe Cina

Jahrzeit

Ester Bender 13 Tivat

* * * * *